

**UCHWAŁA NR XXVII/539/2017
RADY MIEJSKIEJ W ELBLĄGU**

z dnia 29 czerwca 2017 r.

w sprawie skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Elblągu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446, 1579 i 1948; z 2017 r. poz. 730, poz. 935), art. 229 pkt. 3 i art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę A. S. na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Elblągu dotyczącą zaniedbań i nienależytego wykonania zadań, złamania zasady praworzadności przez Dyrektora MOPS w Elblągu oraz przewlekłego, nieterminowego i biurokratycznego prowadzenia postępowań.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej do udzielenia, kierującemu pismo, odpowiedzi i przesłania niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Elblągu

Marek Pruszek

Skarżący w skardze z dnia 3 kwietnia 2017 r. zarzuca naruszenia art. 35 kpa w odniesieniu do decyzji Nr 1/2017 oraz 2/2017 z dnia 20 stycznia 2017 r. Ponadto zarzuca naruszenie art. 37 kpa. Skarżący zarzuca również zaniedbanie i nienależyte wykonanie zadań przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej i naruszenie zasad praworządności oraz interesów skarżącego również w odniesieniu do wymienionych powyżej decyzji, wskazując szczegółowo naruszone przepisy.

Skarga jest bezzasadna.

Uzasadnienie:

Skarżący niesłusznie wskazuje prowadzenie postępowania administracyjnego pomiędzy 1 kwietnia 2016 r. a 20 stycznia 2017 r., jako prowadzone w warunkach przewlekłości. Nie złamano art. 37 kpa bo jest to przepis proceduralny dający możliwość stronie złożenia zażalenia na przewlekłość, organ nie naruszył go w tym postępowaniu. W okresie, bowiem, od 1 kwietnia 2016 r. do 20 stycznia 2017 r. podjął następujące czynności:

- 1 kwietnia 2016 r. wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia odpłatności za DPS na okres od 1 kwietnia 2016 r. (strony odebrały zawiadomienia 5, 7 i 10 kwietnia 2016 r.),
- 19 kwietnia 2016 r. wystąpiono do DPS o przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego,
- 20 kwietnia 2016 r. przeprowadzono rodzinny wywiad środowiskowy ze stroną,
- 21 kwietnia przeprowadzono w DPS rodzinny wywiad środowiskowy (wpłynął 22.04.2016 r.),
- 27 kwietnia 2016 r. przeprowadzono rodzinny wywiad środowiskowy ze skarżącym,
- 29 kwietnia 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 30 maja 2016 r.,
- 2 maja 2016 r. wpłynęła decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu z dnia 18 kwietnia 2016r. uchylająca decyzję organu I instancji ustalającą odpłatność stron za okres od listopada 2014 r. do marca 2016 r., przekazująca sprawę do ponownego rozpatrzenia,
- 10 maja 2016 r. wezwano świadka na przesłuchanie (wezwanie nie zostało odebrane, zwrot 1 czerwca 2016 r.),
- 10 maja 2016 r. zawiadomiono strony postępowania o przesłuchaniu świadka, termin wyznaczono na dzień 23 maja 2016 r.,
- 23 maja 2016 r. nie doszło do przesłuchania świadka z uwagi na jego niestawiennictwo, przyjęto do protokołu oświadczenie skarżącego, co do sposobu prowadzenia gospodarstwa przez rodzinę drugiej strony,
- 23 maja 2016 r. wpłynęło pismo („oświadczenie”) zawierające stanowisko skarżącego,
- 30 maja 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 29 czerwca 2016 r.,
- 13 czerwca 2016 r. wpłynęło oświadczenie, co do sposobu prowadzenia gospodarstwa domowego przez stronę,
- 13 czerwca 2016 r. wystąpiono do ZUS O/Elbląg i KMP w Elblągu z wnioskami o udzielenie informacji,
- 14 czerwca 2016 r. wpłynęła dokumentacja medyczna świadka,
- 27 czerwca 2016 r. wpłynęły częściowe informacje z ZUS O/Elbląg,
- 28 czerwca 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 31 sierpnia 2016 r.
- 29 czerwca 2016 r. wpłynęła informacja z KMP w Elblągu,
- 30 czerwca 2016 r. wystąpiono do Urzędu Skarbowego w Elblągu z wnioskiem o udzielenie informacji,
- 11 lipca 2016 r. wpłynęła informacja z Urzędu Skarbowego w Elblągu,
- 27 lipca 2016 r. zmarła strona przebywająca w DPS,
- 30 sierpnia 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 30 września 2016 r.,
- 5 września 2016 r. wpłynęły dalsze informacje z ZUS O/Piła,
- 19 września 2016 r. wpłynęło sprostowanie z ZUS O/Piła, co do wcześniejszych informacji,
- 30 września 2016 r. wezwano stronę do złożenia wyjaśnień w terminie do 15 października 2016 r.
- 30 września 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 31 października 2016 r.,
- 13 października 2016 r. wezwano świadka na przesłuchanie,
- 13 października 2016 r. zawiadomiono strony postępowania o przesłuchaniu świadka, termin wyznaczono na dzień 28 października 2016 r.
- 28 października 2016 r. nie doszło do przesłuchania świadka z uwagi na jego nieobecność (pobyt w szpitalu),
- 8 listopada 2016 r. przedłużono termin załatwienia sprawy do 31 grudnia 2016 r.,

- 8 listopada 2016 r. strona oświadczyła, że świadek nie złoży zeznań, jako osoba bliska dla strony ma prawo ich odmówić, nadto nie stawi się w urzędzie z uwagi na zły stan zdrowia,
- 14 listopada 2016 r. wystąpiono do ZUS O/Elbląg z wnioskiem o udzielenie informacji,
- 28 i 29 listopada 2016 r. wpłynęły informacje z ZUS O/Piła,
- 28 grudnia 2016 r. ustalono wysokość środków za pobyt w DPS uiszczonych przez strony,
- 30 grudnia 2016 r. zawiadomiono strony o zakończeniu postępowania, możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów (odebrane 10 stycznia 2017 r.),
- 20 stycznia 2017 r. wydano 2 decyzje: ustalającą odpłatność za pobyt w DPS w okresie od 1 listopada 2014 r. do 31 marca 2015 r. oraz ustalającą odpłatność na okres od 1 kwietnia 2015 r. do 27 lipca 2016 r.

Powyższe czynności ewidentnie przerwały bieg terminów administracyjnych.

Skarżący nie ma racji, iż nienależycie Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wykonywał swoje zadania łamiąc zasady praworządności oraz jego interesy:

- nie doszło do naruszenia art. 7 kpa – organ podjął wszelkie czynności z urzędu niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, w tym przeprowadził dowody przewidziane w kpa,
- nie naruszono art. 8 kpa – na każdym etapie postępowania organ wyjaśniał motywy swojego działania, opierając je na przepisach prawa materialnego oraz procesowego,
- nie doszło do naruszenia art. 11 kpa – decyzje organu zawierały uzasadnienie faktyczne i prawne wskazujące na przesłanki, którymi kierował się organ przy załatwianiu sprawy,
- nie naruszono art. 24 § 1 pkt. 5 – w postępowaniu nie wystąpiły przesłanki wskazane tym przepisem. Artykuł ten nie dotyczy organu I instancji,
- nie naruszono art. 77 § 1 kpa – organ ustalił stan faktyczny, w tym wysokość dochodów i wydatków stron, w oparciu o przeprowadzone dowody,
- organ prawidłowo wyczerpał dyspozycje art. 107 § 3 kpa – w uzasadnieniu decyzji objętej skargą organ wskazał fakty i dowody stanowiące podstawę rozstrzygnięcia,
- nie naruszono art. 145 § 1 pkt. 1 kpa – sprawa nie była prowadzona w trybie właściwym dla wznowienia postępowania, w związku z tym organ nie naruszył tego przepisu,
- art. 61 ust. 2 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej – zarzut nie jest zasadny. W podstawie prawnej organ wskazał, że decyzja jest wydana również na podstawie powyższego artykułu. Przepis ten został również omówiony w uzasadnieniu decyzji,
- nie naruszono art. 64 pkt. 3 ustawy o pomocy społecznej – organ oceniając stan faktyczny jednoznacznie wskazywał, że rodzina skarżącego utrzymuje się z jego wynagrodzenia. Okoliczność ta wraz z wysokością wynagrodzenia była brana pod uwagę przy badaniu przesłanek do zwolnienia strony z odpłatności,
- nie doszło do naruszenia art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej – między stroną a organem nie doszło do zawarcia umowy, co do wysokości odpłatności, przepis ten ma zastosowanie do oceny wysokości uzgadnianej kwoty,
- nie doszło do naruszenia art. 119 ust. 1 pkt. 4, 5, 7 oraz ust. 2 pkt. 1-3 ustawy o pomocy społecznej – przepisy powyższe regulują zadania pracownika socjalnego i sposób ich wykonywania, nie dotyczą działania organu administracyjnego.

Fakt uchylania decyzji przez SKO nie musi oznaczać złamania zasady praworządności.

Pouczenie o treści art. 239 kpa

§ 1. W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

Paweł Fedorczyk